

Els Rohde

Een kleine introductie.....

Zes jaar geleden ben ik voor het eerst in aanraking gekomen met klei op een keramiekcursus van Centrum voor Kunst en Cultuur Globe, hier in Hilversum.

‘In aanraking komen met’ werd al heel snel ‘gegrepen door’ en inmiddels laten de klei en ik elkaar niet meer los!

Ik haal heel veel voldoening uit het maakproces van een werkstuk, het puzzelen en bedenken. Klei heeft heel veel mogelijkheden, maar kent ook zijn beperkingen; daar mee spelen en de grenzen opzoeken vind ik leuk.

Nu ik dit schrijf ben ik mij bewust van de parallel met mijn vroegere werk als fysiotherapeut / haptotherapeut: de mens tegenover mij met zijn mogelijkheden en beperkingen en het samen zoeken naar een oplossing. Ook dat was veel gevoelig handwerk, ook daarin werd ik geraakt!

Klei is plastisch materiaal. Kleien is voor mij een zintuiglijke bezigheid: kleien is tasten en voelen, verbinden en beoordelen. Klei voelt zacht aan en al drogend aan de lucht wordt het materiaal steeds harder en steviger.

Eenmaal gedroogd kan het werkstuk gebakken worden. Dan is het onvermijdelijk klaar en onveranderlijk. Dat onomkeerbare van het stoken van de klei stemt mij soms droevig; het maakproces is ten einde.

In de meeste gevallen breng ik na de eerste keer bakken - de zogenaamde biscuitstook- nog kleur aan. Met een glazuurlaag krijgt het werkstuk zijn definitieve uitstraling. Dan gaat het werk voor een tweede keer de oven in. Eenmaal helemaal afgekoeld is het werkstuk klaar.

Mijn werk is heel divers maar een groot aandeel van mijn werk draait om vorm en functie. De potten en vazen die ik maak zijn allemaal handgevormd.

Sinds een kleine twee jaar heb ik thuis een fijne werkruimte tot mijn beschikking. Daar maak ik eigen werk, soms ook in opdracht. Thuis heb ik tevens gelegenheid om werk te laten zien aan geïnteresseerden.

Mijn portfolio bij deze expositie geeft een indruk van wat ik de afgelopen jaren zoal maakte en is ter inzage in de periode dat ik exposeer in de Regenboogkerk.

Els Rohde